

Hola des de Collbahí, Mieres!

Som en Marcel i l'Ana de Collbahí, una finca situada a l'extrem de Mieres, dalt de tot ... d'allà on venen les pluges i els de Mieres deien que "es veia venir."

Us volem explicar una manera de viure que suposa molt més que produir verdures ecològiques... Aquí produïm salut ... ho vivim i ho gaudim per produir bons aliments, cantant mentre sembrem i fent les coses amb alegria i tot l'amor possible.

Aquí hem passat per diferents fases: la primera aprendre, aprendre a portar les coses bé. Vàrem començar ara fa uns 20 anys a fer horta ecològica i a intentar viure del tros. Doncs bé, quan vam arribar a la finca, no es veia ni la casa ni les terres de la de bardisses que hi havia, però la il·lusió fa moure muntanyes! Je! Je! ara riem però... la veritat és que varen ser anys durs.

Vam començar a tope a netejar, tallar arbres, arrencar arrels i soques d'arbres i a transformar el paisatge, de bosc a terres de cultiu. Després, com que per poder fer hortes necessites aigua i per viure també, vam fer un pou i al cap de 15 dies, malauradament, el nostre amable veí també va fer un altre pou, malgrat tenir-ne 6 més; al cap d'uns mesos se'ns va eixugar el nostre. Ell té "indústria del porc" i esgota els recursos de tota la Vall i les terres que són a tocar, per portar a terme la seva activitat. Quan vam decidir d'anar-lo a veure, ens vam sentir com un mosquit davant d'aquesta macro indústria del porc. Molt tranquil ens va dir, mentre es girava, que millor no tenir veïns si no hi podíem viure; així que vàrem començar el nostre projecte igualment, però sense aigua.

Gràcies a la bona gent que també et trobes a la vida, ens varen deixar una cuba per poder anar a buscar aigua amb el tractor, a uns veïns d'un poble veí que ens la van deixar omplir un cop per setmana i així va començar la nostra aventura a Collbahí, fent obres i hortes sense aigua, aprenent a racionar aquest preuat i tant necessari recurs, l'aigua.

Val a dir que vàrem buscar altres terres, per poder cultivar a Can Batlle del Sallent i continuar amb la lluita ...

.. i ens vam posar a estassar i treure arrels de les terres de Can Batlle del Sallent per anar guanyant aquelles meravelloses i perdudes terres de cultiu, amb aigua i no massa sol a la hivern; amb esforç sortien unes hortes bones... i així ens hi vàrem posar. Vam fer tanques i vam muntar instal·lacions de reg... es diu en un moment, però va ser gairebé un any per muntar la infraestructura i poder treure algun cultiu.

Quan a la fi vàrem poder començar a gaudir de les hortes, ens varen venir els habitants del territori, els animalons! i ens van ensenyar el temps que tenen, la força i sobretot la perseverança que poden arribar a tenir amb el territori. Vam perdre infinitat de cultius, preciosos i ufanoses regues d'enciams, pastanagues i moltes altres verdures regades amb suor i suc de canell, que diuen per aquí

Ja vàrem aprendre, ja! A mesura que trobàvem "aquellarres" de senglars a les hortes, ens anàvem fent uns experts en ballar i deixar-los els espais pertinents de pas, ja que eren al costat d'un riu i era el seu pas per poder anar a beure aigua del riu.

Amb els anys va ser una molt bona terra, ja que podies enfonsar el braç fins al colze. Una terra d'aquestes que si fossis un cuc t'hi tiraries de cap i com que havien de sortir els sous, doncs vàrem haver d'agafar més terres al Torn i a Sant Aniol; una hectàrea i uns trossets més. Així el que no poguéssim assegurar de collir a Can Batlle, ho podríem collir al Torn.

Al Torn vàrem treballar els camps i tancar amb fil i pastor electrificat, però l'aigua ... aquí vam topar amb feinada grossa. Vam haver de destapar un canal de més d'un kilòmetre amb pic i pala. Era un canal antic i totalment abandonat, amb el que antigament es regaven aquestes i altres hortes de conreu....

(Collbahí - febrer de 2022)